

פרשת במדבר

משיחת ל"ג בעומר תשמ"ז

רשימה פרטית בלתי מוגה

ראשית כל, ישנה הוראה מעצם הספירה. במה מתבטאת הספירה? תורתנו, "תורה אור", מסבירה לנו שכאשר בני ישראל יצאו לראשונה מעבדות, מגלות מצרים, הם ספרו את הימים: מתי כבר נגיע ל"תעבדון את האלוקים על ההר הזה", לקבל את התורה על הר סיני?

דבר זה מתבטא גם באופן הספירה. אנחנו לא סופרים את הימים במספר סידורי, שזהו היום הראשון, זהו היום השני והיום השלישי, עד ליום ה-33 והלאה. אלא הספירה היא - וכל דבר הוא מדויק - שאומרים ביום השני: "היום שני ימים". בנוסף למה שפועל יום זה בעצמו, בתוספת הסיוע שנותן היום הראשון, יש לנו את כל ההשראה של היום הראשון. וכך זה גם ביום ה-33, ישנה הפעולה וההשפעה של 33 ימים של ספירת העומר, בדבר שאותו סופרים.

מה הם ספרו? מספרת התורה, "תורה אור", שהיהודים ידעו ביציאתם ממצרים, שהם עומדים לקבל את "החמדה הגנוזה", את הדבר הכי יקר שנמצא ברשותו של הקב"ה. אתם אמרתם זה עתה: "בראשית ברא אלוקים את השמים ואת הארץ". הקב"ה ברא את כל העולם, את כל הרקיעים ואת כל הארץ ואת כל מה שנמצא עליהם. עם זאת, מודיעה התורה, "תורה אור", שאין לזה את הערך של הנכס היקר ביותר שיש לקב"ה, התורה. היא כה יקרה, כדי כן שהיא "גנוזה", היא מוסתרת אפילו מהמלאכים הגדולים ביותר.

ולמי ניתנה התורה? דוקא לאלה ש"אתה בחרתנו", לעם היהודי. והיא ניתנת מיד כשילד יהודי נולד, שמיד מכריזים בקשר לכך: "תורה צוה לנו משה, מורשה קהילת יעקב". - כל ילד יהודי, מיד כשהוא נולד, יורש את כל התורה, עד סוף כל הדורות. עד מתן תורה, זה היה נעלם אפילו מהמלאכים הגדולים ביותר. ויחד עם זאת, התורה ניתנה, וניתנה ישירות מידי של הקב"ה, במידה המלאה ביותר ובאופן הפתוח ביותר.

עד כדי כך, שאפילו ילד קטן, מיד כשהוא מתחיל לדבר, כבר מלמדים אותו את אותיות התורה. ובעצם, עוד לפני זה, מיד כשהוא נולד, תולים על הקירות בחדרו פסוקים מהתורה. ואחר כך, כשצריכים להרדים אותו, ההורים שרים באוזניו - כמנהג ישראל - על כך שהתורה היא "הסחורה הטובה ביותר", ושזה יותר טוב מהדברים היקרים ביותר שנמצאים בשמים ובארץ ו"בכל צבאיהם".

כשמתאספים ביחד ילדי ישראל, שכל אחד מהם ירש את כל התורה, ואנחנו סופרים שכבר יש 33 יום שאנחנו כל הזמן סופרים. וכשאנחנו סופרים, איננו שוכחים, חס ושלום, את היום ה-32. אלא אנחנו מוסיפים עוד יותר; יש לנו עכשיו את היום ה-33. ואנחנו נמשיך להוסיף עוד ימים ועוד ימים, עד שנגיע לזמן מתן תורה - "שבע שבתות תמימות תהינה". ואז הקב"ה נותן את התורה מחדש, בחיות מחודשת ובתוקף מחודש, ועם מקור מחודש של ברכה.

פרשת במדבר

והכוח הזה מאפשר להבטיח ש"בחוקותי תלכו ומצוותי תשמרו". וזה מביא למימוש כל הברכות המנויות באותה פרשה, שהן כוללות את כל הברכות. אם נתכוון למאורע גדול זה, - ובפרט ביום שמחתו של רבי שמעון בן יוחאי, בל"ג בעומר - ונחליט החלטות נחישות, אזי מבטיחה לנו התורה שאם נהיה עסוקים בהתקדמות מתמדת, בעלייה מדרגה לדרגה, מיום ליום, עד שנגיע לזמן מתן תורה, מתוך בריאות ומתוך שמחה.

ובמיוחד מכיון שכל אחד מכם יהיה בבית-כנסת כדי לשמוע את עשרת הדיברות, ואת הברכות שמברך עליהם מחדש העולה לתורה - וכל הנוכחים עונים 'אמן' - ואומר "נותן התורה", בלשון הוה, שהקב"ה נותן מחדש את עשרת הדיברות, שכוללות את כל התורה כולה. והחלטה על כך בל"ג בעומר, שהוא "יום שמחתו", והרי השמחה פורצת גדר, מביאה לכך שכל העניינים הללו יתקיימו באופן חזק יותר. וצריכה להיות הוספה בהכנה לזה על ידי כל אחד מכם, הלוח והוסיף באור בכל יום, שתאירו הן את עצמכם והן את סביבתכם.

זוהי ההוראה הכללית מימי הספירה: יהודי יודע - ומיישם הוראה זאת במשך כל השנה - שבכל יום ויום הוא חייב לזכור ולספור: מתי אגדל עוד יותר בענייני התורה ומצוותיה? ולעשות זאת באופן של "כחדשים" ו"חדשים", - "נותן התורה", לשון הוה - ומתוך שמחה. ואז הקב"ה מסייע לו ומברך אותו שהוא מסוגל להשיג את כל זה במידה גדולה ביותר.